

Raspored misnih slavlja i liturgijski kalendar: od 20. do 26. VI. 2016.

Pon. 20. VI.	Silverije	
	19,30	+Ivan Rakić KRVAVAC
Uto. 21. VI.	Sv. Alojzije Gonzaga	
	19,30	+Ana Tolić PODRUJNICA
Sri. 22. VI.	Sv. Ivan Fisher i Toma More	
Čet. 23. VI.	Sidonija, Zdenka	
	7,30	+Frane, Marija i Ruža Zonić KRVAVAC
Pet, 24. VI.	Rođenje sv. Ivana Krstitelja	
	19,30	+Nikola Krstičević BAGALOVIĆ
Sub. 25. VI.	Maksim, Adalbert	
	7,30	Ad. Int KRVAVAC
Ned. 26. VI.	TRINAESTA KROZ GODINU	
	8,00	Jutarnja sv. misa /+Marija Rastočić/ MOMIĆI
	9,00	Župna Sveta Misa BAGALOVIĆ
	19,30	Večernja sv. Misa /+Miro i Ivan Šprlje/ KULA NORINSKA

Vjenčanje je predviđeno za subotu **25. 06. 2016.** u župnoj crkvi na Bagaloviću s početkom u **18,00** sat. Ako netko zna za kakvu ženidbenu zapreku dužan je po savjesti javiti u župni ured. Mladencima želimo Božji blagoslov!

Kada me Isus pita "ljubiš li me"

Kada me Isus pita "ljubiš li me", to znači da želi biti dio moga svakodnevnog života. Pokazujem li ja da želim biti i dio njegova života?

Kada me Isus pita "ljubiš li me", to znači da ima veličanstven plan za moju budućnost. Prihvaćam li taj plan samo djelomično ili potpuno?

Kada me Isus pita "ljubiš li me", to znači da želi sa mnom podijeliti cijelu vječnost. Jesam li spreman za taj susret svih susreta?

Kada me Isus pita "ljubiš li me", to znači da me želi podsjetiti kako i ja trebam ljubiti druge. Uspijevam li u tome? Kada me Isus pita "ljubiš li me", to znači da me želi usrećiti i naučiti kako usrećivati druge. Koliko to svakoga dana činim?

Kada me Isus pita "ljubiš li me", to znači da me želi odmoriti kada sam umoran i opterećen. Dolazim li k njemu kada mi je teško?

Kada me Isus pita "ljubiš li me", to znači da me želi naučiti kako se to živi za druge. Trudim li se to činiti?

Kada me Isus pita "ljubiš li me", to znači da me želi pripremiti za nešto najbolje u životu. Jesam li svjestan toga?

Kada me Isus pita "ljubiš li me", to znači da mi želi pomoći nositi križ do zore uskrsnuća. Vidim li ga u teškim trenucima?

Kada me Isus pita "ljubiš li me", to znači da mogu na njega računati u svakom

Ženidbeni navještaj u župi prebivališta

Namjeravaju sklopiti sakrament sv. Ženidbe: **NIKŠA-ŠIME RAIĆ**, sin p. Đure i Nade r. Komazin (Metković-Sv. Ilija) i **MARTINA VUČKOVIĆ** kći Jurice i Marice r. Jurković (Krvavac II-Bagalović).

trenutku svoga života. Računam li sada?

/Mario Žuvelal

DVANAESTA KROZ GODINU

19. 06. 2016.

NEDJELJNO EVANĐELJE Lk 9, 18-524

Čitanje svetog Evanđelja po Luki

Dok je Isus jednom u osami molio, bijahu s njim samo njegovi učenici. On ih upita: »Što govori svijet, tko sam ja?« Oni odgovoriše: »Da si Ivan Krstitelj, drugi: da si Ilija, treći opet: da neki od drevnih proroka usta.« A on im reče: »A vi, što vi kažete, tko sam ja?« Petar prihvati i reče: »Krist – Pomazanik Božji!« A on im zaprijeti da toga nikomu ne kazuju.

Reče: »Trebalo da Sin Čovječji mnogo pretrpi, da ga starješine, glavari svećenički i pismoznanci odbace, da bude ubijen i treći dan da uskrsne.«

A govoraše svima: »Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka danonice uzima križ svoj i neka ide za mnom. Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga; a tko izgubi život svoj poradi mene, taj će ga spasiti.«

Riječ Gospodnja.

Isusov identitet se ne mijenja. On je uvijek isti, nepromjenjivi. Ali važno je tko je Isus za mene; koliko sam ja zaista njega upoznao? Koliko sam duboko ušao u otajstvo njegove Osobe?

Zato Isus pita svakoga od nas: „**a vi, što vi kažete, tko sam ja?**“ To je vrlo važno pitanje,

jer kako gledam na Boga, tako ću se prema njemu i odnositi.

Danas postoje mnoge slike o Bogu. Ljudi se usuđuju stvarati Boga na svoju sliku. Umjesto da oni traže Boga onakvog kakav jest, usuđuju ga se oblikovati prema svojim mjerilima, prema svojem razmišljanju.

Stoga i mene Isus pita: **tko sam ja za tebe? Kakvu sliku o Bogu imaš?**

Je li moj Bog neki serviser kojeg ću koristiti kada mi zatreba? Hoću li ja odlučivati kada će on biti prisutan u mom životu, a kasnije kada se nešto loše dogodi pitati Boga gdje si bio u tim trenucima? U takvoj poziciji, onda sam ja Bog, a Isus je moj podanik, sluga!

Je li za mene Bog samo neki čudotvorac kojem ću se obratiti samo onda kada sam upao u neki bezizlaznu situaciju i očekivati od njega da to sve brzo i čudotvorno riješi? Tada je Bog za mene neki čarobnjak koji može i mora brzo riješiti sve moje probleme.

Je li Bog možda neki strogi, konzervativni starac, koji mi brani da se ostvarim kao slobodna osoba, koji me veže za neke svoje zastarjele zapovijedi, pa ću ih izvršavati samo radi straha od Boga, a ne iz ljubavi prema Bogu i bližnjemu? Je li Bog za mene onaj koji mene ograničava, kojemu moram služiti kao podanik? Tada Bog za mene nije dobar, on ne zna što je za mene dobro. A s druge strane gledam slobodu kao da mogu činiti što hoću, a ne što je dobro.

Je li Bog možda s druge strane neki koji uvijek oprašta i mogu raditi što hoću? Tada Bog koji je dobar postane neki tolerantni Bog koji razumije sve moje padove, makar se uopće ne trudim činiti dobro. Bog koji je pravedan ne može tolerirati zlo. Bog također može biti neka tradicija, običaj kojeg su me naučili roditelji, pa se toga držim jer sam tako naučen!

Sve su ovo iskrivljene slike o Bogu i ako tako gledam na Boga, onda ću tako njemu i pristupati.

Vidite kako čovjek može imati iskrivljenu sliku o Bogu? Isus nam zato ponovno postavlja pitanje: Tko sam ja za tebe? Jesam li ja zaista tvoj Bog, tvoj Spasitelj, tvoj Gospodin, tvoj Gospodar ili sam ja tebi nešto usputno, neki serviser, mađioničar, strogi sudac ili onaj kojeg možeš vrijeđati grijehom bez ikakvih posljedica?

Moramo znati ovo: **Isus jučer i danas i uvijek isti je, on se ne mijenja.** On razmišlja isto kao što je razmišljao u ono vrijeme kada je govorio kako živjeti, što činiti a što ne činiti! Njega ne zanima mišljenje ovog modernog vremena, jer on je Istina!

Mi ne vjerujemo u bilo kakvog Isusa. Mi vjerujemo u onakvog Isusa kakav je prikazan u Bibliji, kakvog su nam predali Apostoli - prva Crkva, kakvog nam prikazuju sveci kroz čitavu povijest Crkve, a koji su imali najdublje iskustvo Isusa Krista.

Mi u takvog Isusa vjerujemo i to je Isus za nas kršćane. Drugi ne postoji!

Jedino pisano svjedočanstvo o Isusu imamo u Bibliji. U ostalim izvorima imamo samo neke činjenice iz njegova života, ali ni izbliza toliko detaljno o onome što Isus jest, što je činio, govorio, što je htio.

Mi vjerujemo u Isusa kao povijesnu osobu, u ono što On jest, u ono što je govorio, činio i što se s njim dogodilo. Drugi Isus ne postoji.

To su naše fikcije, stvaranje Boga na neku našu sliku; Boga koji opravdava sve ove moderne bolesne misli upakirane u ljudska prava i slobode.

Upravo zato Isus brani učenicima pričati o Njemu kao Mesiji - zato što su ljudi imali potpuno krivu sliku o Mesiji.

Ljudi su iščekivali Mesiju po svojim mjerilima, na svoju sliku. Očekivali su da će to biti moćan čovjek, iz poznate kraljevske Davidove loze, koji će gaziti sve Izraelske protivnike, srušiti Rimsko carstvo i zakraljiti se u svijetu i nitko mu se neće moći suprotstaviti.

A što su dobili? Dobili su običnog - siromašnog - čovjeka, iz neugledne obitelji, iz neuglednog Nazareta, koji je služio, družio se

s grešnicima, dao se raspeti na križ, iznakaziti toliko da više nije ličio na čovjeka i pokopati u grob.

Zato Isus dodaje ovu rečenicu: **"Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka danomice uzima križ svoj i neka ide za mnom."** Jer slijediti ovakvog Isusa, Biblijskog Isusa, Isusa na križu - to je stvarno križ. Taj križ treba nositi. Ljudi se odriču Boga baš zbog križa, jer slijediti Isusa znači trpjeti progonstva s njime, znači odreći se užitaka koji su grješni, znači biti nerazumljiv, lud, netolerantan, stara konzerva. Od kršćanina su danas napravili ruglo, onog koji je netolerantni rasista prema ugroženim skupinama ljudi koji žele svoje prava. To treba nositi.

Isus kaže da **„tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga; a tko izgubi život svoj poradi mene, taj će ga spasiti“**. Što to znači? To znači upravo znati se odreći nekih stvari koje me priječe da budem s Isusom, da ga slijedim, a to je zapravo ovozemaljski način života.

Ne mogu živjeti kao ovaj svijet, ugađajući si niskim strastima, a opet imati Isusov život, biti s njime povezan, upoznati Isusa. Zato ljudi stvaraju Isusa na svoju sliku, Isusa koji opravdava grijeh, tolerira niske strasti, Isus koji ljubi i uvijek oprašta moje gluposti, koji opravdava moj način života iako se uopće ne želim promijeniti.

To je krivo poimanje ljubavi - ljubav koja je čista ne može opravdavati nečistoće. Ona može oprostiti, ali se ne može se sjediniti sa nečistoćom i reći da je ona dobra. Zato imati svoj ovozemaljski život, život užitaka i niski strasti, nespojivo je s Ljubavi i sa Isusom Kristom; nespojivo je sa vječnim životom. Danas ljudi u ime svoga prava i sloboda srljaju u propast, vječnu propast.

Isus mene pita: jesi li spreman radi mene nositi križ, odreći se zla, grijeha, da bi imao zajedništvo sa mnom? Ako si spreman onda me poznaješ. Jer ja

sam dragocjen biser radi kojeg je mudar čovjek spreman prodati sve da bi ga kupio.

Onaj čovjek koji nije spreman odreći se svog svjetovnog života, taj ne pozna Isusa Krista, jer ne pozna da je on dragocjen biser. **Isus nas ponovno pita i nastojmo na to pitanje odgovoriti: što ti kažeš, tko sam ja? Tko sam ja u tvom životu? Tko sam ja za tebe?**

/www.dekanat-lošinj/

PONOS ILI SRAMOTA

Postoji ona narodna: **Čega se pametan stidi, time se onaj drugi ponosi.** Veoma je čudno da netko svoj javni ulični nemoral naziva "*parodom ponosa*". Bez obzira tko javni ulični nemoral radio, pojedinci ili skupine, nemoral ostaje nemoral i kao takav ničim se ne može opravdati. To što netko ima prirodno stanje ovakvo ili onakvo, njegova je životna briga, pa u to ne trebamo ulaziti.

Međutim, ako netko iz objesti želi promijeniti svoju prirodu, to je onda nešto ozbiljnije, ali ni tada ne bismo trebali ulaziti u razloge takva ponašanja, jer čovjek je od svoga Stvoritelja dobio slobodu, koju može ispravno koristiti ili zlorabiti. Svatko na sebe preuzima odgovornost. Nečije prirodno stanje ili možda forsiranje nečega iz čiste objesti trebalo bi ostati u privatnoj sferi, a ne po ulicama izvikivati nekakve poruke cijelome društvu. Ovdje dolazimo u sferu iritacije, jer ljudi obično kažu: Što je mene briga tko si i što si, živi svoj život kako misliš da je najbolje, a ostavi mene na miru. Poseban je problem to što se radi o javnom nemoralu, pa ljudi, želeći zaštititi sebe i svoju obitelj, reagiraju, ponekad i nasilno, što je, jasno, neprimjereno i potpuno neprihvatljivo.

Nemorala je uvijek bilo, ali javni nemoral uvijek je osuđivala društvena zajednica. A danas javni se nemoral valja ulicama i trgovima i nitko na to ne smije

reagirati. Štoviše, i državna televizija treba o tomu izvijestiti i dati prostora sudionicima tih "*parada*" kao da se uistinu radi o nečemu čime bismo se kao društvo trebali ponositi.

U naše vrijeme često se dogodi inverzija vrijednosti, što se dogodilo i ove godine na okupljanju tih "*ponosnih paradera*" u Zagrebu kada su za svoj slogan uzeli prekrasne riječi jedne hrvatske budnice: *Još Hrvatska ni' propala*. Da je bilo po tim "*paraderima*" Hrvatska bi davno propala, i to znamo zašto. A oni eto uzimaju za svoj slogan nešto što s njihovim pogledom na svijet nema nikakve veze, štoviše, u potpunoj su suprotnosti. Kada ovomu dodamo izjave sudionika te "*parade*" kako se žestoko zalažu za "*slobodan izbor žene hoće li roditi dijete*" ili će ga ubiti, stvari postaju još jasnije, jer Hrvatska je, kao i svaka društvena zajednica, uvijek počivala na radanju djece i nije propala samo zato što su hrvatske majke, i u veoma teškim vremenima, znale cijeniti život.

Propast hrvatskoj državi i hrvatskom narodu **ponajviše prijete iznutra**, jer ne bude li obitelji (a znamo što je obitelj) koje će voljeti i cijeniti život, ne bude li svjesnih, odgovornih i požrtvovnih majki u hrvatskome narodu, propast će i narod i država. Obitelj je temelj svakoga društva. Ako se društvo bude gradilo na lošim temeljima, tj. na nemoralu i nepoštovanju života, bez obzira kako ono izgledalo "*uspješno*", prijete mu urušavanje i nestanak.

Pojedinac može biti ovakav ili onakav, ali društvo kao društvo ne može mijenjati moralne principe, jer iza njih stoji sam Gospod Bog. Ne želimo valjda ući u rat i sa samim Bogom?! Još uvijek imamo vremena za osvješćenje i otrježnjenje. /Cnak/